СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК ... ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 24-го БЕРЕЗНЯ 1987 — ЦЕНТІВ 25 CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 24, 1987 — No. 55. — VOL. XCIV.

Пам'ятайте про Україну!

СУДДЯ ВИМАГАЄ ВИДАЧІ ДОКУМЕНТІВ ПРО ПРОЦЕСИ І. ДЕМ'ЯНЮКА

Вашінгтон. — Як повідомляє Ассошіейтед Пресс, федеральний суддя дав доручення Департаментові справедливости виснити до 21 днів, чому відмовлено Фондові оборони Івана Дем'янюка видати запис і документи з його процесів в ЗСА. На підставі закону про свободу інформації зять І. Дем'янюка, Едвард Нишник, і голова Фонду Оборони має право усі прилоги справи переглянути.

Суддя Луїс Обердорфер заявив 16-го березня ц.р., що в цій країні оскаржений І. Дем'янюк має право дістати усі акти своєї справи, які могли б допомогти його обороні в Ізраїлі. Тому на думку судді історія строго осудить Департамент справедливости, якщо він чекатиме аж до закінчення розправи проти І. Дем'янюка в Ізраїлі, щоб видати обороні усі документи, які є в нього на руках.

Фундація допомагатиме молоді

Дітройт. — Дев'ять місяців тому членство Українсько-Американського Центру поручило Управі простудіювати, розвинути і впровадити в життя програму фундації. Тепер вона оформлена, заінкорпорована і зачартерована стейтом Мишиґен, готова почати свою діяльність, признаючи фінансові допомоги.

Беручи за підставу надіслані аплікації, фундація буде уділяти стипендії потребуючим і заслуговуючим студентам, давати допомогу спеціяльним конференціям оплачувати гонорарі для запрошених доповідачів, як також допомагати в підготові навчальних матеріялів. Фундація буде також підтримувати фінансово організації, які ведуть культурну і спортову активність саме української молоді.

Встановлена в пошану давньої еміграції, яка тому 72 роки заложила Українсько-Американський Центр Фундація залишиться некомерційною, незлученою із жадним віровизнанням і безпартійною. Висота признаних фінансових допомог буде залежати від суми відсотків, отриманих з інвестицій, протягом одного року.

В 1987 році буде розділено 5,000 дол. Такі допомоги отримають тільки ті українські студенти і організації, які докажуть дійсну потребу фінансової допомоги і які замешкують в стейті Мишиґен.

Фінансову допомогу буде признавати Комітет Довірених Осіб, головним завданням якого буде провіряти і оцінювати надіслані подання про допомогу. Рішення будуть опиратися на якості надісланих інформацій і дійсній потребі.

Комітет складається із дев'яти осіб, членів і нечленів Українсько-Американського Центру, і вони призначуть допомоги на 1987 рік. Комітет на цей рік складається із таких осіб: Степан Віхар, президент, Кристиян Шалай, віцепрезидент, Михайло Огроднік, скарбник, Волтер Мирфі, Бернард Соловій, Анастазія Волкер, д-р Маруся Бек, Мирон Касей і Луїз Сакс.

Аплікації та додаткові інформації можна отримати, звертаючись письменно до Фундації Українсько-Американського Центру на адресу: 39182 Aenesley Dr., Mt. Clemens, Mich. 48044; можна також телефонувати на числа: 286-6490 або 366-1580.

Збірка екслібрисів Я. Гніздовського дістала високе вирізнення

Ню Йорк. — Кожного року від 1915 року престижевий Американський інститут графіки проголошує 50 вирізнених ним книжок, що появилися в Америці. У опублікованій листі 50 найкращих книжок, за 1986 рік знаходиться у ділянці спеціяльних видань книжка екслібрисів мистця Якова Гніздовського, що появилася вже посмертно заходами дружини Покійного з вступним словом Дейл Роленса, куратора графічного відділу бібліотеки університету Принстон.

Збірка екслібрисів, до якої оформлення підготовив Джеррі Келлі, видана дуже дбайливо, що напевно причинилося до її нагородження.

Ці 50 найкращих книжок будуть тепер виставлені на пересувній виставці, а збірка українського мистця буде знаходитися також у постійній збірці рідкісних видань Колюмбійського університету.

Треба підкреслити, що вирізнення праць Я. Гніздовського прийшло вже вдруге. У 1972 році цей самий Американський Інститут графіки вибрав поміж 50 найкращими книжками збірку Я. Гніздовського п.н. „Фльора екзотіка".

Збірка екслібрисів Я. Гніздовського появилася в обмеженому накладі. Як інформують, 500 примірників її, виданих люксусово, з одною оригінальною графікою, вже давно розпродані. Залишилася ще тільки мала скількість звичайних примірників і їх можна купити у дружини мистця Стефанії Гніздовської за 35 дол. Замовляти можна пишучи на адресу: 5245 Netherland Ave., Riverdale, N.Y. 10471.

У ДЕНЬ БАТЬКА ПОСВЯТЯТЬ НА СОЮЗІВЦІ ПАМ'ЯТНИК ПАТРІЯРХА

Союзівка. — В цьому році День Батька на Союзівці запляновний на неділю 21-го червня, і він відбудеться під кличем вшанування пам'яті Блаженнішого Патріярха і кардинала Йосифа Сліпого та посвячення його пам'ятника.

Програма Дня Батька розпічнеться Богослуженням в українській католицькій церкві о год. 10-ій, а в українській православній каплиці о год. 11-ій.

Після обіду о год. 2-ій по полудні відбудеться посвячення погруддя Блаженнішого Йосифа Сліпого, проєкту мистця-різьбаря Лева Молодожанина, яке вже тепер готове та стоїть на почесному місці поміж пам'ятником Т. Шевченка і гостинницею.

Посвячення пам'ятника довершать представники духовенства.

Після посвячення, у залі „Веселка" запляновано широка мистецька програма, в якій візьмуть участь відома молода співачка сопрано Лариса Магун-Гурин, і танцювальний ансамбль „Дунай" із Ст. Катарінс в Канаді.

Як і минулими роками, голови поблизьких округ і секретарі Відділів УНС організують спільні поїздки автобусами на Союзівку.

Л. Костенко отримала нагороду за „Марусю Чурай"

Київ. — Київська газета „Радянська Україна" помістила у числі з 8-го березня ц.р. список осіб, які отримали державну премію УССР імені Т.Г. Шевченка в галузі літератури, мистецтва, журналістики і архітектури на 1987 рік.

В інформації сказано, що в галузі літератури Шевченківську премію отримала Ліна В. Костенко за історичний роман у віршах „Маруся Чурай" і збірку поезій „Неповторність".

Л. Костенко

Л. Костенко народилася 19-го березня 1930 року в містечку Ржищеві на Київщині у вчительській родині. Від 1936 року живе в Києві, де й закінчила середню школу. Навчалася в Київському педагогічному інституті. В 1952 році вступила до Московського літературного інституту ім. Горького. З початку 1950 років друкувала вірші в газетах, журналах, молодечих альманахах. У 1957 році вийшла в світ її перша збірка „Проміння землі". Друга збірка „Вітрила" вийшла у 1958 році, а у 1961 році була видана збірка „Мандрівки серця".

У повідомленні згадується ще про Ольгу І. Басистюк яка отримала нагороду в галузі концертно-виконавської діяльності; Мирослава М. Скорика, у галузі музики; Федора З. Захарова, у галузі образотворчого мистецтва; Сергія С. Дяченка, у галузі кінематографії; Леоніда С. Кондратського, у галузі архітектури; Миколу Я. Собчука, Сергія М. Фурсенка, Олександру П. Стеценко, Олексія М. Дубового, Олексія М. Дмитренка, за кращий твір літератури і мистецтва для дітей та юнацтва.

У Фінляндії перемогли консерватисти

Гельсінкі. — У виборах до фінського парляменту, що відбувся в суботу і неділю, 14-го і 15-го березня, консервативна партія зміцнила своє становище, а комуністичні партії, як промосковська, так і партія еврокомуністів, зазнали нищівної поразки.

„Ми сподіваємось, що тепер будемо брати участь в уряді", — заявив від імени консерватистів лідер партії Ілка Суомінен. Його партія здобула підтримку 23.2 відсотка виборців, на 1 відсоток більше, ніж у виборах 1983 року, і завоювала 44 місця в парляменті, в якому є 200 депутатів.

Консерватистів із-за їх різко негативного становища щодо Совєтського Союзу ніколи досі соціял-демократи не запрошували до складу коаліційного уряду. „Я не можу уявити, щоб подібне повторилося", - сказав І. Суомінен.

„Навряд чи повториться, — підтверджує політичний коментатор газети „Гельсінкін Саномат" Еркі Пеннанен. — Останнім часом соціял-демократи рушили до центра зліва, а консерватисти — до центра справа. Плятформи цих двох партій тепер в багатьох випадках співпадають".

Соціял-демократи дістали у виборах 24.3 відсотка голосів, майже на 2 відсотки менше, ніж у 1983 році, і завоювали 57 місць у парляменті.

Партія центру дістала підтримку 17.8 відсотка виборців (приблизно стільки ж, що і чотири роки тому) і їй буде належати, мабуть, 37 місць.

В минулому кабінет міністрів формували соціял-демократи, центристи і представники дрібних партій. Тепер, як вважають, в коаліційний уряд увійдуть соціял-демократи, консерватисти і центристи. В сумі у них абсолютна більшість парляментських місць.

Колись фінські комуністи діставали у виборах до 25 відсотків голосів. Але ці часи давно минули. Ослабив комуністів розкол в їх русі. Промосковська фракція дістала лише чотири місця (у попередньому складі парляменту вона мала 10 місць). Фракція еврокомуністів набрала 16 місць (мала 17).

„Підсумки виборів свідчать, що кризу переживають не лише комуністи, але і в цілому рух робітничої кляси", - з сумом сказав Яакко Лааксо, який очолює промосковську групу.

(Закінчення на стор. 4-ій)

Н. Богачевська виграла у конкурсі молодих піяністів

Бескінґ Ридж, Н. Дж. — Молода українська піяністка Надя Богачевська виграла у 12-му конкурсі молодих музик, що його річно влаштовує симфонічна оркестра Лівінгстону, Н. Дж., перше місце, що пов'язане із грошовою нагородою у сумі 1,000 дол., а також із виступом з цією симфонічною оркестрою.

Як подає американська преса в Ню Джерзі, Н. Богачевська має за собою вже неабияку музичну кар'єру. Вона була у групі першунів річного конкурсу Лівінґстон оркестри у 1984 році, одержала нагороду конґресу учителів фортепіянової музики у 1985 році, як також одержала нагороду Музичної школи у Манґеттені. Недавно вона стала також першункою конкурсу молодих артистів Симфонічної оркестри в Саммит, Н. Дж.

Н. Богачевська

Тепер вона є студенткою музичної школи при Ратґерс університеті, закінчивши минулого року музичну школу Мангеттен.

Як першунка у цьогорічному конкурсі для молодих піяністів оркестри Лівінгстон, вона виступить як солістка разом із цією оркестрою у суботу, 4-го квітня ц.р. і гратиме фортепіяновий концерт Едварда Ґріґа.

Ще перед тим важливим концертом Н. Богачевська візьме участь у виступі молодих артистів із симфонічною оркестрою Ню Джерзі в неділю, 29-го березня ц.р., о год. 2:30 по полудні, як одна із чотирьох молодих талановитих музик, на якому жюрі вручить грошові нагороди для найкращих. Концерт відбудеться в Мистецькій школі Мейсон Гросс в Ню Бранзвик, Н. Дж.

Надя є донькою Миросі і Олега Богачевських.

В Ізраїлі підроблювали англійські пашпорти

Лондон. — Репортер англійського тижневика „Сандей Таймс" Джан Вітров повідомив про міжнародний скандал, викликаний тим, що ізраїльська розвідча служба Моссад підроблювала англійські пашпорти.

Влітi минулого року торба, в якій були вісім незаповнених англійських пашпортів, а також надписані коверти з штампом ізраїльської амбасади, була випадково знайдена в телефонічній будці одного з західньонімецьких міст. Той, хто знайшов торбу, передав її генеральному консулові Великобританії в Західній Німеччині.

Міністер закордонних справ Великобританії Тімоті Рентон запросив у зв'язку з цим амбасадора Ізраїля Ієгуду Авнера і вимагав від нього пояснень і формального пробачення.

Покликуючись на кола, близькі до міністерства закордонних справ Великобританії, репортер „Сандей Таймс" пише, що Т. Рентон вимагав від ізраїльського уряду запевнення, що подібне більше не повториться.

Міністерство закордонних справ Великобританії змушене було сім разів звертатися до ізраїльського уряду, однак ізраїльтяни обмежувалися заявами, в яких не було ясної відповіді щодо припинення незаконних дій. Лише в січні цього року Авнер від імени свого уряду формально попросив пробачення.

Справа про підроблені пашпорти була піднята і на зустрічі міністра закордонних справ Великобританії Джоффрі Гава з його ізраїльським колегою Шімоном Перезом. Ізраїльський міністер також попросив пробачення і запевнив, що „з подібною практикою покінчено".

„На підставі цих запевнень міністерство закордонних справ Великобританії вважає справу закінченою", — говориться в офіційній заяві Форін-офісу.

Не зважаючи на заспокоюючий тон заяви, відносини між Великобританією і Ізраїлем явно загострились. Справа про підроблені пашпорти співпала в часі з таємничим зникненням з англійської території колишнього техніка ізраїльського нуклеарного реактора Мордехая Вануну. Восени минулого року він продав газеті „Сандей Таймс" інформації про наявність в Ізраїлі нуклеарної зброї і про секрети його уряду.

Відповідаючи на запитання репортера газети „Сандей Таймс", ізраїльський амбасадор назвав історію з пашпортами сенсаційною і відмовився повідомити про свої розмови в міністерстві закордонних справ Великобританії на цю тему.

Підроблені англійські пашпорти були використані ізраїльськими агентами, які переслідували палестинських активістів в европейських країнах.

У СВІТІ

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Ізраїля Шімон Перез формально запропонував до затвердження парляментові дещо змінену і змодефіковану програму співпраці Ізраїля з Південно-Африканською Республікою. Плян передбачає в першу чергу значне зменшення достави зброї до ПАР і співпраці в інших ділянках — торговельній, культурній, науковій тощо. У цій справі відбулись гострі дебати між ліберальними і правими парляментаристами, які вважають, що уряд прем'єр-міністра Їцака Шаміра діяв під тиском Адміністрації президента Роналала Регена, яка незадовлена політикою ізраїльського уряду з ПАР і шпигунством на території ЗСА. Деякі американські законодавці та засоби масової інформації опропонують навіть значно зменшити фінасову допомогу для Ізраїля, який отримує кожного року понад три більйони долярів, що є виликим обтяженням американських громадян, платників податків.

ОФІЦІЙНІ РЕЧНИКИ Ель Сальвадору повідомили, що невідомо терористи обстріляли зі скорострілів і мінометів хату голови сальвадорського конгресу. Не було вбитих чи поранених під час атаки на помешкання Ґільєрмо Антоніо Ґевари Лякайо, який є президентом крайової асамблеї. Він є також провідним членом Християнсько-демократичної партії і під час атаки був вдома з дружиною і малолітнім сином. „Це була пряма атака на мій будинок", — заявив Лякайо кореспондентам. Поліція і працівники державної служби безпеки стараються тепер під час слідства вияснити хто був виконавцем цієї атаки, ліві марксисти, чи праві екстремісти.

ІЗРАЇЛЬСЬКА ГАЗЕТА „Гаарец" повідомила, що особи, які відповідали за шпигунську аферу подружжя Поллардів в З'єднаних Стейтах Америки, діяли з виразного доручення своїх зверхників і нічого не робили на свою руку. Як відомо, справу шпигунства Поллардів розглядає тепер урядова і парляментарна комісії на доручення прем'єр-міністра Їцака Шаміра. Якщо це покажеться правдивим, то це внесе новий елемент недовір'я до ранішої заяви полковника Рафеєля Айтана, безпосереднього керівника шпигунської сітки в ЗСА і зв'язкового з Палландами. Вміжчасі Айтана назначили директором державної хемічної фабрики. Він зараз після арешту Поллардів заявляв, що Ізраїль не веде шпигунства проти ЗСА і на території Америки немає ізраїльських агентів.

ДЖИММІ КАРТЕР, колишній президент ЗСА, який був приватно з візитою в Єгипті, а потім має відвідати ще й інші країни Близького Сходу, критикував Адміністрацію президента Роналда Регена за брак політичної ініціятиви для полагодження близькосхідного конфлікту і занедбання друзів ЗСА в тій частині світу. Він мав, мабуть, на увазі Єгипет, Йорданію і Ізраїль. Картер вважає, що президент Р. Реген радше схильний демонструвати воєнну силу ЗСА на Близькому Сході, як проявляти політичну ініціятиву і міняти дипломатичну тактику в жалежності від потреб й інтересів західнього світу. „Я хотівби бачити більше американської ініціятиви для осягнення миру, як демонстрації воєнних кораблів в Середземному морі". — заявив Дж. Картер кореспондентам. У Сирії Картер плянує говорити про американських закладників, якщо знайде для такої теми партнетів.

У ЧЕТВЕР, 19-ГО березня, совєтський пасажирський літак „Аерофлоту", який летів з Москви до Гавани на Кубі, зупиняючись у Ґендері, Нова Фунляндія, послиузнувся на сніжній доріжці і заїхав задалеко у снігову гору, пошкодивши дещо крила і один мотор. Обслуга літака заявила кореспондентам, що ніхто з пасажирів не постраждав. Пілот після цього виїхав на доріжку, а потім потягнули його до будинку, біля якого зупиняються совєтські літаки на згаданому летовищі.

К. АКІНО ВИПОВІЛА ВІЙНУ ЛІВИМ І ПРАВИМ ЕКСТРЕМІСТАМ

Маніля, Філіппіни. — Президент Філіппін Коразон Акіно заявила у неділю, 22-го березня ц.р., кореспондентам, що збомблення екстремістами філіппінської військової академії і то коротко перед її там виступом, закінчило мабуть мирні ініціятиви уряду, який за всяку ціну шукав замирення в першу чергу з комуністичною так званою народною армією, тобто партизанськими частинами, які в теперішній ситуації великих змін не мають нібито причини вести дальшу збройну боротьбу, а потім також з правими екстремістами, прихильниками колишнього президента Фердінанда Маркоса.

Обидві сили К. Акіно і її уряд хотіли включити у мирний процес боротьби з убогістю, перебудовою цілої соціяльної системи у Філіппінах, реформою землі тощо, на рівні з іншими урядовими партіями. Одні і другі не захотіли мирно працювати і повернулися до свого ранішого „ремесла", тобто вбивства мирного населення і в нічому невинних вояків філіппінської армії, які тільки виконують наказ свого головного командування.

Після збомблення комуністами забудуваунь військової академії, К. Акіно й більшість членів уряду, не маючи іншого виходу, виповіли війну комуністам і правим екстремістам, якщо ті останні будуть продовжувати боротьбу за привернення диктаторської влади Ф. Маркоса, який все ще мрії про поворот до Філіппін, хоч в опінії багатьох політичних спостерігачів й аналітиків, це було б катастрофою для філіппінського народу і початком збільшення громадянської війни, яку започаткували б комуністичні партизани з допомогою Москви і її сателітів, які є головними постачальниками зброї і всякого військового матеріялу для комуністичних партизанських з'єднаь у Філіппінах, за посередництвом В'єтнаму.

К. Акіно, виступаючи перед кадетами під час градуації у військовій академії заявила, що вона надіється на льояльність війська і його перемогу над комуністичними партизанами в недалекому майбутньому. Вони (військовики) повинні доказати свою здібність і бажання оборонити молоду демократичну систему у Філіппінах і філіппінський нарід перед антиурядовими елементами, які в упорядкованому суспільстві не повинні мати місця. „Я хочу ходити вільно разом з вами на вулицях міст, бо я є одною з вас, яку доля висунула на це відповідальне становище", — заявила Акіно кадетам.

Вона жалувалася, що її мирні ініціятиви, пропозиції, переговори тощо, зустрілися зі сторони комуністів з найбільш брутальною поведінкою, нападами на військові колони і мирне населення і фактичним продовженням заколотів в країні, які дуже легко можуть перетворитися у громадянську війну, до чого вони, правдоподібно стремлять. К. Акіно при тому підкреслила, що „демократія є одинокою формою правління, яку потребує філіппінський нарід і в її ім'я ми готові скласти жертви. Ви вбиваєте своїх братів і сестер, ми будемо їх боронити всякими доступними нам засобами", — заявила Акіно в дуже рішучий спосіб.

У Швайцарії перебуває 700 совєтських шпигунів

Женева. — Газета „Ню Йорк Сіті Трибюн", покликуючись на дані швайцарської розвідки, повідомляє, що в цій країні перебуває найбільша кількість агентів КҐБ і ҐРУ, які оперують в европейських країнах. Представники розвідки підтвердили дані французького письменника Тьєррі Вольтана, який заявив недавно, що в Швайцарії постійно перебуває 700 совєтських агентів і біля повтори тисячі їх місцевих помічників.

Газета „Трибюн де Женев" визнала, що у Швайцарії є більше совєтських агентів, ніж у будь-якій іншій европейській країні, однак контррозвідка цієї невеликої країни не має достатньої кількости засобів і людий, щоб перешколити інфільтрації цієї агентури.

Згідно з повідомленням Т. Вольтана, у швайцарській контррозвідці всього 36 агентів і вони фізично не мають змоги слідити за всіми совєтськими шпигунами. Уряд час від часу висилає з країни громадян СССР, але навіть в таких випадках старається про це не розголошувати.

В різних міжнародних організаціях, чиї головні квартири знаходяться у Швайцарії, перебуває понад 2,000 совєтських громадян, третина яких є професійними розвідчиками.

Швайцарські офіційні особи відзначають також, що Совєтський Союз інфільтрує своїх агентів у високі навчальні заклади країни не з прямими розвідчими цілями, а для встановлення контактів з людьми, які з часом можуть зайняти високі посади в різних міністерствах і установах.

В АМЕРИЦІ

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРАТОР Едвин Міз заявив, що Департамент справедливости підтримує проєкт примусового перевірювання учителів чи воне не уживають наркотиків. У своїй промові, яку він мав в університеті у Міссісіпі, Е. Міз сказав, що його департамент підтримав справу, яку розглядав апеляційний суд в Ню Йорку, в якій шкільний дистрикт Лонг Айленд вимагав щоб учителі, які старалися на працю, переходили лікарську перевірку чи вони не уживають наркотиків.

СТВЕРДЖЕНО, ЩО В МІСТІ Ню Йорку скількість поважних кримінальних злочинів зросла в останньому році на 5 відсотків. Поліційні чинники уважають, що цей зріст у злочинстві треба приписати поширеному вживанні наркотику, відомого під назвою „крек". З усіх вбивств в 1986 році, 35 відсотків були пов'язані з наркотиками. Цей зріст злочинства в минулому році, це перший, від п'яти років, в яких число злочинів було стійке а то й меншало.

УРЯДОВІ ЧИННИКИ, ЩО слідкують за прослідженням фінансових шахрайств на Волл Стріт, ствердили, що головному обвинуваченому Іванові Боскому допомагав відомий брокер із Каліфорнії Бойд Джефріс. Йому грозить за фальшиві маніпуляції цінними паперами тюрма до 10 років. Наразі він мусів зрезиґнувати із головства фірми, яку провадив і йому на найближчих п'ять років заборонено робити будь-які фінансові трансакції.

УРЯДОВА ЦЕНТРАЛЯ КОНТРОЛІ хворіб в Атланті ствердила, що від весни 1985 року, коли впроваджено обов'язкову лікарську перевірку на недугу АІДС тих, які дають кров, не було вже захворінь на АІДС у наслідок трансфузії крови.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Успішна пресконференція

Коментатор телевізійної станції Ен-Бі-Сі назвав пресову конференцію президента Реґена, яка відбулася 19-го березня ц.р., рівно в чотири місяці після останньої, минулорічної, конференцією „історичною". Насправді вона не була такою цікавою, як заповідали газети і залишила багато запитів без відповіді. Не винуватий у цьому президент Реґен, а журналісти, які наставлені були виключно на випитування про найрізнородніші подробиці так званої іранської афери, залишивши на боці всі інші куди важливіші й актуальніші державні справи.

Неприхильне становище до президента Реґена задокументувала ця телевізійна станція, попередивши конференцію виявленням останніх опитів, які ніби доказали обниження популярности Роналда Реґена, зріст недовір'я до його правдомовности та брак довір'я більшости опитуваних у здатність Роналда Реґена керувати надалі державною машиною. Сам президент розпочав свою конференцію заявою, що він знає, що журналісти мають на думці іншу справу (іранську аферу), але він уважає, що важливішою справою є зрівноважити державний бюджет, зменшити дефіцит торговельного балянсу і схвалити окремий Додаток до Конституції, щоб не вільно було видаткувати більше грошей, ані ж вони впливають до державної каси з податків. Присутні журналісти злегковажили цю заяву Президента і більшість їхніх запитів стосувалися таки справи продажу зброї Іранові, зв'язку того продажу зброї із американськими закладниками в Ливані, де поділися гроші за ту зброю і т.п.

Президент признав, що він дав згоду Ізраїлеві на продаж запасних частин зброї Іранові, але ствердив ще раз, що не знав тоді, що гроші з тієї трансакції мають піти для протикомуністичних партизанів у Нікараґуа. Ствердив, що різні держави продають зброю Іракові й Іранові, які від десяти років ведуть війну та що не Америка, а іранські помірковані кола дали ініціятиву до нав'язання американсько-іранських контактів. Президент кількакратно стверджував, що про різні подробиці дізнався щойно від звіту покликаної ним Комісії Тавера і що чекає ще на вислід слідства, що його веде Конґрес. Ствердив ще раз, що він є проти виплачування окупу злочинцям, які схоплюють закладників, але заявив, що треба старатися за звільнення схоплених американських громадян за посередництвом третіх держав і що він надалі вживатиме всіх заходів, щоб таких закладників звільнити. Запитаний про теперішню подорож по країнах Близького Сходу кол. президента Джіма Картера, заперечив, наче би ту подорож заініціював теперішній Уряд, але, мовляв, він Реґен, був би вдячний Картерові, як би йому вдалося причинитися до звільнення закладників.

Цікаво, що на цій пресовій конференції ніхто з кількохсот журналістів не заторкнув можливости нової конференції на вершинах Реґена з Ґорбачовом. Був тільки один запит, що стосувався заповідженої подорожі Реґена до Канади. Сам Президент згадав тільки, що вже совєтський маршал Ґречков багато років тому говорив про конечність оборонної зброї проти можливої атомової атаки — це був виразний натяк на плян Америки винайти оборонну протиракетну зброю із космічного простору („зоряна війна"), але журналісти цієї теми не підхопили.

Ніхто теж не заторкнув ганебної шпигунської афери Полларда у користь Ізраїля. Зате запитували Президента про стан газолінових запасів Америки і Президент ствердив, що існують великі стратегічні резерви газоліни та висловив певність, що в цій ділянці Америка не матиме ніяких труднощів.

Президент Реґен відповідав на запити спокійно, в одному моменті навіть зажартував, не хвилювався так, як на згаданій конференції тому чотири місяці і притримався традиції, щоб пресова конференція не тривала довше, як 35 хвилин. Очевидно, — журналісти хотіли далі запитувати Президента, але той відмахнувся рукою і вийшов. Треба вичекати кілька днів чи тижнів, який буде відгук цієї конференції в американському суспільстві. Про великі персональні зміни на різних державних становищах — у Білому Домі, Раді Крайової Безпеки, Центральній Розвідчій Аґенції, ФБІ не було на цій конференції ані слова. Наставлені на сенсації акредитовані в Білому Домі журналісти ледве чи склали іспит.

Микола Лівицький

ПОДІЇ У СССР І НАША НА НИХ РЕАКЦІЯ

При нинішні події в СССР і найновіші заходи Ґорбачова багато пишеться в пресі на Заході. Ніхто ще покищо не рішається висловлювати цілком певних погроз, бо в цих подіях є багато неясних справ. Я також повстримуюся від якихось пророкувань, але хочу поробити деякі припущення, правильність яких залежатиме від майбутнього розвитку подій.

Можна ствердити, що не зважаючи на просто колосальні втрати під час голоду 1932-33 років, на масовий терор за часів „єжовщини" в роках 1937-39 і на мільйонові втрати за Другої світової війни, — в шістдесятих і на початку сімдесятих років маємо рух дисидентів і таки існуюче, хоч і не дуже сильне, підпілля в Україні. Та масові арешти, заслання і загибель багатьох наших патріотів у великій мірі розгромили ці явища спротиву. Тепер знову стає актуальним питання, яке вже десятками років стоїть перед нами: чи наша визвольна боротьба має вигляди на успіх і то на успіх в недалекому майбутньому?

Я не раз говорив у моїх виступах, що українська визвольна справа переможе і ми, раніше чи пізніше, відновимо нашу вповні суверенну державу, якою вона була за існування на українській території Української Народної Республіки. Бож ніяка тоталітарно-колоніяльна імперія, якою є СССР, не може існувати вічно. По законах історії такі імперії гинуть. Але я ніколи не бавився у пророцтва і не твердив, що падіння російсько-совєтської імперії прийде в скорому часі. Одначе, саме тепер я хочу висловити одне припущення: мені здається, що якщо майбутні події не підуть цілком іншим, непередбаченим шляхом, то падіння московської імперії може наступити в досить швидкому часі. На це вказує наявність великих внутрішніх труднощів, головно господарського характеру, що їх саме тепер переживає Совєтський Союз.

Нинішній совєтський диктатор Горбачов хоче протидіяти цим труднощам, а тому справді приступив до здійснювання усяких реформ, відходячи в деяких випадках від ленінсько-марксистської системи. Але всякі реформи потягають за собою необхідність поширення запроєктованих реформ. А це, в свою чергу, може захитати основи імперії — тим більше, що є ще багато інших труднощів в СССР, назвім хоч би спротив серед неросійських народів і величезні кошти, що їх має витрачати Кремль на свої аґресивні дії в різних країнах світу. Одна лише війна в Афганістані вимагає колосальних засобів.

Є ще одна дошкульна для Москви річ, розмірів якої ми може собі навіть не уявляємо. На жаль, вона сталася за рахунок нових жертв для українського народу.

I.

Це — катастрофа в Чорнобилі. Я хочу підкреслити одну важливу річ: коли в Україні шалів зорганізований Москвою голод, то вмирали українські селяни, певно й робітники чи інтеліґенти в менших містах. Але членів комуністичної партії це не заторкувало, вони мали що їсти і добре себе почували. Тепер, у зв'язку з катастрофою в Чорнобилі, справи виглядають інакше, бо радіяція чи її наслідки загрожують так само комуністам і їх родинам, як і звичайним громадянам. А в Україні чи на Білорусі перебувають не тільки українські і білоруські комуністи, там є багато російських комуністів, яких присилають туди, щоб управляти колоніями Москви. Існують також інформації (звичайно, не з офіційних совєтських джерел), що радіяція пішла не тільки на північний захід, але й на північний схід, себто на Москву й на деякі чисто російські провінції СССР. Якщо це навіть не так чи не зовсім так, то чутки про це можуть ширитися серед населення Москви і її околиць, а це викликає незадоволення, неспокій і обурення серед російських комуністів. Бо справа Чорнобилю — це наслідок нефахового спорудження реакторів і недбалого поборювання катастрофи, коли вона вже сталася. Неспокій має місце не тільки серед комуністів, але й наприклад, серед вояків мільйонової совєтської армії, розташованої на кордонах Китаю, а навіть і серед відділів КҐБ, члени яких теж мають родини, загрожені наслідками радіяції. І тому я зважуюся висловити припущення, що господарські неполадки, опір серед неросійських народів і, врешті останньо, наслідки катастрофи в Чорнобилі можуть спричинитися до поважного захитання імперії, а, може, і до початку її упадку. Повторюю: якщо не стануться якісь непередбачені події, які перешкодять такому розвиткові ситуації.

Проте, ми всі мусимо собі усвідомлювати, що упадок російсько-совєтської імперії не означатиме ще автоматичного і негайного відновлення суверенної і вповні незалежної української держави. Це залежатиме від багатьох обставин. Насамперед від постави українського громадянства. Чи з'являться там, в Україні, міцні сили українства, які відразу піднесуть справу відновлення української самостійности і соборности. Бо треба мати на увазі, що в момент упадку російсько-комуністичної імперії напевно знайдуться в СССР російські елементи, які відразу почнуть дбати, щоб якась інша єдина Росія залишилася існувати і надалі. Отже, на нас, українців, ще чекає у майбутньому нова боротьба з російськими єдинонеделимцями того чи іншого покрою.

(Продовження буде)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО ГЕЛЬСІНКСЬКУ КОНФЕРЕНЦІЮ

Я хочу додати кілька думок і спостережень до цікавої статті Володимира Жили п. н. „Наша жива практика" (Дещо про Гельсінкську конференцію у Відні).

Як повноправний член делеґації ЗСА на Гельсінкській конференції у Відні, у листопаді минулого року, я мав завдання бути зв'язковим з неурядовими делеґаціями. Я добре орієнтувався і знав що роблять у Відні різні національні групи і зокрема я знав і був в постійному контакті з українською репрезентацією, яку очолювала КПЛ СКВУ. Тому мені важко погодитися з твердженням В. Жили, що між українськими організаціями „показалась велика нескоординованість у (наших) діях назовні".

З точки зору делеґації ЗСА і моєї особистої, як члена цієї делеґації, я можу ствердити, що українська репрезентація була одною з найкраще скоординованих і її багатогранна праця була дуже ефективна (в кожному разі не гірша від праці інших національних груп).

Дуже промовистим мірилом ефективности цієї праці і активности окремих організацій і осіб напередодні конференції у Відні і в останніх роках, є те, що Західні делеґації, зокрема делеґації ЗСА багато більше присвячували уваги українській справі, як будь-коли перед тим і як на будь-якому іншому дипломатичному чи міжнародному форумі.

На пленарних сесіях Віденської конференції не раз згадувано детально і поіменно українських політв'язнів в СССР — Л. Лук'яненка, М. Горбаля, М. Гориня, І. Кандибу, Ю. Шухевича, Г. Михайленко й інших, а також Українську Гельсінкську Групу, справи русифікації і стану віруючих в Україні, Української Католицької Церкви, чорнобильської трагедії, з'єднання родин.

Я є певний, що це є корисний і позитивний крок вперед для української справи.

Мені відомо, що різні українські організації передали багато матеріялів про стан в Україні делеґації ЗСА і західньоевропейських країн. Навіть якщо не всі матеріяли були використані і не всі проблеми були порушені (тут слід докладніше знати динаміку Гельсінкського процесу), то все ж українському питанню було присвячено багато більше уваги, як на попередніх подібних конференціях у Београді чи Мадриді.

Тут ще слід дуже сильно підкреслити, що зокрема делеґація СССР дуже добре знає, що українські справи не є іґноровані західнім світом, а є постійно обговорювані і ставлені на цьому важливому міжнародному форумі.

Орест Дейчаківський

Гельсінкська Комісія Уряду ЗСА Вашінгтон

СПЕКТАКЛЬ В ІЗРАЇЛІ

У четвер 12-го березня на вечірніх новинках (CBS, Dan Rather) були подані новини з Ізраїля у зв'язку з процесом проти Івана Дем'янюка.

Я прямо оторопів, що ці новини були подані без жадного коментаря. Ці новини кидають світло на Ізраїль, як державу, що не дотримується засад демократичного правосуддя і що плекає расизм та ненависть. Державні засоби масової інформації у спеціяльно зорганізованій дії подають емоційні зізнання старих свідків, можливо з параноїдними комплексами, щоб мобілізувати масову ненависть та опінію для засудження мнимого злочинця. Навіть шкільні діти є опитувані і, як один, висловлюють засуд смерти. Це прямо проти всяких засад провосуддя. Це пресія має на суддів засудити в'язня ще перед ствердженням його вини.

У ЗСА за злочини, що викликали обурення і емоції даної громади, переносять процес до іншої юрисдикції, щоб опінія не впливала на рішення лави присяжних чи суддів.

А в Ізраїлі сама держава пропагує опінію вини підсудного Дем'янюка та підсилює масову ненависть та домагання смертного засуду. Це мені пригадує показові процеси в СССР, де публіка вимагала і оплескувала смертні засуди невинних підсудних.

Наші правники повинні голосно висловити свою опінію про цей жалюгідний спектакль, що його американська мідія представляє як справедливий суд Ізраїля.

Богдан Козак

Шарлот Гарбор, Фла

Юрій Р. Рибак

КВІТИ ТА „СУПЕРМАРКЕТ"

У житті пересічної людини свіжі квіти мають своє особливе місце. Вони стають неначе б амбасадором, завданням якого є підкреслювати признання, вислови пошани чи вияв симпатії. Якого ж безмежно приємного почуття зазнає закохана, коли у Дні Серденька (день св. Валентина) отримає квітку від улюбленого... А як виглядало б весілля без в'язанки розкішних троянд чи пахучих гвоздиків... А який зворушливий момент є у Дні Матері, коли квітку подають дрібненькі ручки дитини... Квіти слідують за людиною... У театральній і музичній професії — це вияв признання і захоплення, а під час недуги — це приплив теплих слів підбадьорення... І врешті... останні самітні квіти, які падуть на трумну вже над самим гробом — це останнє прощання живого світу...

І цікаво, що незалежно від поступів технології, компютора, комерції і матеріялізму – квіти неначебто віддзеркалюють духовість людини і тому їх купують навіть без особливих нагод, а ось так собі тільки для прикраси кімнати, щоб внести „щось живе".

Де є попит там і торгівля старається створити подаж. І не диво, що „супермаркет" зацікавився. За останніх шість років 57 відс. впливових „супермаркетних" фірм подвоїло кількість своїх квітів для продажі. Між іншим кожний із двох найбільших американських „супермаркетів", а це „Сейфвей стор" та „Кроґер" вважає себе найбільшим у світі деталічним продавцем квітів.

Оці великі крамниці, дали змогу купувати букети квітів кожному американцеві. Низька ціна переконує купця, що квіти — це не люксус і особлива нагода, а можна їх дарувати так само, як завжди можна посилати картки з поздоровленням. Наставлення купувати квіти без особливої нагоди (городові й у вазонках) створило новий ринок збуту, на якому у минулому році американці залишили понад 8 більйонів долярів.

„Супермаркет" точно слідкує за доходовістю з продукту, який продає,а міряє це кількістю тижневої продажі, що припадає на квадратний фут зайнятої площі. На основі дотеперішних даних пересічна тижнева продаж квітів виносить 28 дол. на квадратовий фут, що перевищує більш як двічі овочево-городинний відділ („produce"), а загальний зиск із квітів сягає від 30 до 60 відс., що є більший як з продажі харчу (18 - 25 відс.).

Тому, що перш усього „супермаркет" цікавиться квітами у розквіті, як троянди, гвоздики, тюльпани чи інші залежно від пори року, а час тривання є обмежений, квіти належать до відділу швидкопосувного товару. Головними доставцями квітів бувають місцеві городники, які мають не абияку нагоду примінити принцип масової продукції — тому гуртові ціни низькі, а до того кошти транспорту — мінімальні. Велика кількість закупу не зменшує якости, бо „супермаркет" слідкує дуже точно за якістю і вимагає, щоб квіти довго тривали, а не так як часто буває, що принести їх до хати, а на другий день в'януть і приходиться викидати... і не було навіть часу налюбуватись їх красою.

У зв'язку з тривалістю квітів у розцвіті городники позичили трюк із городинно-овочевого сектора і можуть продовжити життя квіту навіть до 15 днів для деяких родів. Це осягається тим, що перед висилкою до „супермаркету" знижується температуру до 36 ступенів Фаренгайта.

Не треба бути аж економістом, щоб відкрити, що великий попит у ЗСА на квіти стримує теж імпорт. Зрештою до імпортового товару американець уже звик і тому купує теж квіти, що є „іміґрантами" з Голляндії, Мехіко, Кольомбії та Ізраїля. Це все можливе, бо останніми роками час перевозу з тих країн значно скоротився.

Де завважено чужий імпорт по дуже низьких цінах, там переважно підозрівають т. зв. „dumping", себто продаж товару на чужому ринку нижче ціни власного ринку. Тому і минулого року „Floral Trade Council" вніс офіційне зажалення до американської влади, мовляв, гвоздики, які перевозять літаками з Кольомбії можна купити на Фльориді дешевше, ніж виносять самі кошти транспорту зі стейту Мишиґен — головного продукційного центру в ЗСА.

Проти охорони продукції американських квітів і обмеження імпорту виступає між іншим „Florist's Transworld Delivery Association" — найбільша кооператива малих підприємств, що займається телефонічним пересиланням квітів для 23,000 своїх членів-продавців. Становище ясне: імпорт тільки помагає у доставі квітів на ринок.

Чому ж американська продукція квітів постійно зменшується? Причину треба шукати не лише у чужому імпорті, але і у зростаючих коштах підміського грунту, коштах енерґії і обмеженні вживати засоби для поборювання шкідників.

Інтересно, що „супермаркет" у заспокоєнні потреб покупця не стоїть на місці, а навпаки виявляє велику динамічність. Нині, ввійшовши у модерний „супермаркет", можна набути теплу страву, вибрати у „барі салаток" — присмак, а для кращої атмосфери під час їди прикрасити стіл удома букетом живих квітів.

АМЕРИКАНСЬКІ ВОЄННІ кораблі, літаконосець „Кітті Гок" і ще декілька одиниць наблизились до берегів Ірану коли стало відомо, що головне командування іранської армії наказало розмістити ракети китайського виробу ГИ-2 на берегах запливу до Перської затоки, правдоподібно з метою застрашування закордонних кораблів, які користуються затокою. Адміністрація президента Роналда Реґена перестерегла Іран, що у випадку будь-якого випадку, тобто обстрілу американських торговельних кораблів, воєнна фльота ЗСА отримає наказ знищити усі ракетні гнізда іранців над берегом Перської затоки. Пентагон поставив у стан гострого поготівля декілька кораблів і залогу, щоб оминути всяких несподіванок. Іранські ракети мають засяг 50 миль.

Іван Боднарук

У 40-РІЧЧЯ СМЕРТИ УЛЯНИ КРАВЧЕНКО

Дня 5-го березня 1947 року померла наша визначна поетка Уляна Кравченко, отже, в березні 1987 року припадає 40-річчя її смерти. Справжнє її ім'я було Юлія Шнайдер.

Народилася 18-го квітня 1860 року в Миколаєві над Дністром у сім'ї комісара жидачівського повіту, зукраїнщеного німця, Юлія Шнайдера. Він любив український народ і був навіть подекуди український патріот, бо ставився вороже до москвофільства, виступав в обороні наших селян, а що мав трохи літературного хисту, писав до „Галицької Зорі" слабі вірші в народницькому дусі. Його дочка прибрала собі псевдонім Уляна Кравченко і стала славною поетесою, громадською діячкою і піонеркою жіночого руху в Галичині. Вийшла заміж за вчителя поляка Німентовського й померла в Перемишлі, маючи 85 років.

Уже як учениця вчительської семінарії у Львові захоплювалася творами української і світової літератури. Писала так гарно польські завдання, що вчителька з Варшави покладала великі надії на неї і казала: „То наша майбутня Оржешкова!" Стала вчителькою в Бібрці й короткий час у Львові. Відбувши 40-літню учительську практику, жила з двома дочками в Перемишлі.

Мати, Юлія Лопушанська, із священичого роду, мала гарний голос, знала безліч гарних пісень, відзначалася небуденним даром слова та схильністю до містики. Її дочка, майбутня поетка, прийшла на світ у хаті Леонтія Устияновича, батька поета Миколи Устияновича, тому дочка Шнайдерів виросла в культі таланту о. Миколи, змалку захоплювалася його віршами, а його „Рекрутка" й „Пещена дитина" просто чарували її. Коли батько помер, залишивши сім'ю майже без засобів до життя, мати віддала дочку до Львова під опіку льояльного австрійця і завзятого москвофіла, свого брата Омеляна Лопушанського, судового радника. В семінарії захоплювалася Уляна полум'яним словом І. Франка, але дядько не дозволяв їй згадувати великого поета, бо він був проскрибований, як „небезпечний соціяліст". Але дівчина, не зважаючи на те, пильно вивчала українську мову, читала Вовчка, Котляревського, Федьковича і Франка та бажала пізнати Великого Каменяра.

Польська влада переслідувала її в Бібрці й перенесла в село Стоки, де раніш не було ніякої школи, тому молода вчителька мусіла жити в домівці, за цвинтарним ровом. В таких то гараздах після тижня померла мати й Уляна залишилася в тій пустелі самітною. Молода дівчина-красуня, обдарована поетичним хистом і одержима запалом праці для народу, ставилася з погордою до численних женихів і втікала у світ книжок, бо всі ті книжки постачав їй Франко, що був для неї усіпленням найвищих ідеалів. Вчила в Долішнім Лужку,а потім у Сільці біля Дрогобича. Невдатне подружжя не припинило її дружби з Франком. Закінчила життя в Перемишлі, оточена загальною любов'ю.

Написала збірку поезій на релігійні, біблійні і євангельські теми п.н. „Карітас". Декілька віршів тієї збірки, як „Аве Марія" і „Се мати Твоя", належать до кращих зразків релігійної поезії. Національно-патріотичні струни дзвенять передусім у всіх віршах збірки „Для неї — все", що вийшла друком 1931 року. У віршах тієї збірки поетка вшанувала героїв Маківки, борців з-під Крут, Дмитра Вітовського, чорношличників, засланців Сибіру, творців акту 22-го січня 1919 року. До найкращих віршів збірки „В житті є щось" належать вірші, в яких поетка оспівала любов матері до дітей, радощі й муки материнства. Вона збагатила літературу для дітей і молоді збірками творів „Проліски", „В дорогу", „Шелести нам, барвіночку" й „Лебедина пісня". В поезії „Цвіти" звертається до дітей словами:

Ваша ніжність, ваша врода —
Це для мене насолода,
Забуваю зло і муку,
Виджу щастя запоруку.

Написала дещо і прозою, хоч Франко не радив їй писати прозових творів. Написала „Спогади учительки", оповідання „Голос серця", нарис „Замість автобіографії", деякі „Поезії в прозі", а передусім найбільший свій твір, автобіографічну повість „Хризантеми", яку Р. Завадович так схарактеризував в „Овиді", 1967, ч. 1: .... „Хризантеми" це своєрідний заповіт, залишений майбутнім поколінням, скарбниця „золотих думок" і порад про те, де шукати справжньої вартости життя". Естетика в особистому житті, У. Кравченко шукала в усьому краси, любила квіти. Старалася виїхати до Відня, студіювати музику, здобути університетську освіту, але смерть батька і злидні веліли їй виректися мрій. „Хризантеми" то синтеза творчости й лебедина пісня письменниці.

Глибока релігійність, любов Бога й України стали девізою її життя. Олесь Бабій, що знав особисто Уляну, так писав про неї в „Овиді" 1960 ч. 4 „Була поетка не тільки в своїх віршах, але і в особистому житті, тому її любили в Перемишлі всі українці й називали її „наша бабуня". Це була жінка виїмково шляхетна, добра, достойна, людина великої духової культури, тому слухати її розмови, споминів з літ її молодости була правдива насолода".

На закінчення треба згадати, що до деяких віршів У. Кравченко скомпонували музику Б. Вахнянин, Ярославенко, Форостина та інші. Творчість її оцінювали прихильно й писали про неї Франко, Барвінський, Павлик, Щурат, Николишин, Бірчак, Грицай, Яцків, Чарнецький, Завадович, Бабій та інші наші критики, літературознавці й письменники.

ЗГІДНО ІЗ ЗАКОНОМ якийсхваленов Палаті Репрезентантів і Сенаті, в найближчому часі зредукують на 6 відсотків число військових старшин. Проти цього закону протестують мілітарні кола і заявляють, що звернуться до Конгресу, щоб зревідував свою постанову.

Родина Марії Демидчук-Чучман,
колишньої головної радної УНСоюзу з Бруклину, Н. Й., а тепер почесної членки Головного Уряду УНСоюзу в Торонто, Канада,
повідомляє її приятелів та членів УНСоюзу, що вона з причини стану здоров'я перепровадилася зі свого дому на нову адресу:

Maria Demydchuk-Chuchman
Sts. Peter and Paul Residence, No. 329
221 Milner Avenue
Scarborough, Ont., Canada, M1S 4P4

Листування і привітання від її приятелів побажані.

У неділю, 29-го березня 1987 року
в годинах від 8-1-ої по пол.
відбудеться

ВИСТАВКА КАРТИН
Тирса Венгриновича
і його сина
Діомира

в приміщеннях української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.
719 Санфорд Авеню

УКРАЇНСЬКИЙ ДОСЛІДНИЙ І ДОКУМЕНТАЦІЙНИЙ ЦЕНТР

бажає подякувати всім людям і організаціям, які вже зложили датки на допомогу нашому Центру:

по **1000.00 дол.** — Головний Комітет Підгаєчан, Юрій Коломиєць;
по **500.00 дол.** — Петро Буняк, Ігор і Люба Декайло, Український Народний Союз;
400.00 дол. — М. Жовнірович і Р. Чолган в пам'ять Івана Жовнірович;
300.00 дол. — Роман і Зірка Воронка;
250.00 дол. — Український Братський Союз;
200.00 дол. — Володимир Котенко;
по **100.00 дол.** — Микола Мороз, Ярослав Савка;
по **50.00 дол.** — Іван Батц, Орест і Антоніна Колтонюк, Союз Українок — Відділ 86, Воловодюк;
по **25.00 дол.** — Ярослав і Богданна Біґун, Петро і Марійка Бучинські, Фундація Рідної Школи (Нюарк), Зенон Василкевич, О. Пал;
20.00 дол. — Зіновій Квіт;
15.00 дол. — Валеріян Федорчук.

Ukrainian Research & Documentation Center
Ukrainian Institute of America
2 East 79th Street, New York, N.Y. 10021
(212) 288-2917

Американці в Обороні Людських Прав в Україні і Український Крайовий Дослідний Центр та Інформативна мережа — АНЧЕЙН
улаштовують

ГРОМАДСЬКІ ЗУСТРІЧІ

на тему

ОБОРОНА ЛЮДСЬКИХ ПРАВ
СУД ДЕМ'ЯНЮКА В ІЗРАЇЛІ
ДІЇ ПРОТИ ЗНЕСЛАВЛЮВАННЯ УКРАЇНЦІВ

Дітройт, субота, 28-го березня, 7-ма год. веч.
Заля школи Непорочного Зачаття, Вестбрук вул., Воррен, Миш.

Баффало, неділя, 5-го квітня, 4-та год. по пол.
Заля Українського Народного Дому
205 Мілітари Рд., Баффало, Н. Й.

Трентон, субота, 11-го квітня, 1987 р., 7-ма год. веч., Український Народний Дім
477 Яремія Авеню, Трентон, Н. Дж.

Промовці:
Божена Ольшанівська — голова АОЛПУ
д-р Богдан Витвицький — письменник, адвокат, громадський діяч
Аніса Савицька — провідник інформаційної служби „АНЧЕЙН"

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у вічність дня 17-го грудня 1986 року

Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

МИХАЙЛО КУЛИК

Родина Покійного складає щиру подяку пароxові української католицької церкви св. Йосафата о. П. Бумбарові та пароxові української католицької церкви св. Богоявлення о. Василеві Бучекові за їх участь в похоронних відправах. Спеціяльна подяка належить о. Маріо Лазовському, сотрудникові церкви св. Йосафата, який так часто відвідував Покійного вдома та уділяв Святі Тайни Сповіді.

Дякуємо дякам п. Стефанові Грицелякові, Осипові Джусові та Василеві Бездухові за їх спів під час відправ.

Щиросердечна подяка чоловічому хорові „Сурма" — Рочестер під мист. керівництвом інж. Ярослава Матковського за відспівання Панахиди.

Велика подяка належить військовикам УССтрільців: п. Теодорові Бабюкові та Іванові Клодзінському, УГАрмії п. Петрові Ярішеві, УПАрмії — п. Володимирові Ґулькевичеві та п. Іванові Лялюкові, УНА Дивізії Галичина п-ам Василеві Біланові, Василеві Бездухові, Семенові Кобасовському, Миколі Марґоличеві, Іванові Кірчеєві і Стефанові Ольшанському за їх участь в похоронних відправах. Вони нагородили Покійного військовими почестями та відпровадили на Вічний Спочинок. Прощальне слово Василя Білана, Стрілецьке „Видиш брате мій" Хору та збір приятелів, які окружили могилу Покійного, немов одна велика родина, створили незабутній образ на вічний спомин родині.

Складаємо щиру подяку п. Романові Куцілеві за теплі поминальні слова під час тризни.

Рівнож дякуємо шваґрові Володимирові Манилові, який пригадав Покійного з часів у рідному краю.

Дуже дякуємо п. Андрієві Ярішеві, який у критичному моменті захворіння Покійного був першою поміччю.

Дякуємо Паням 47-го Відділу СУА — голові п-ні Ірені Руснак і мист. музейній реф. п-ні Іванні Матринець за переведення збірки під час Тризни на зреалізування Гарвардського Проєкту з нагоди 1000-ліття Хрищення Руси-України та на Український Музей в Ню Йорку.

Врешті дякуємо всім за вислови співчуття, хай Всевишній благословить.

ПЕЛЯҐІЯ КУЛИК з родиною

Пожертви на СЛУЖБИ БОЖІ зложили: Марія і Петро Лещишин, Марія Лозинська, Марія Вергун, Ольга і Петро Осаківські, Петро Стрижаченко, Евстахій Бедрій, Анна Добош, Міля і Валерій Куткевіціюс, Марійка і Ґері Ґроско, Петро Яріш, Андрій Яріш, Галина Стернюк, Ірина Біловус, Олена Левицька, Роман Куціль, Рома і Тарас Шот, Марія Стасів, Уляна і Мирон Бабюк, Ірина і Мирон Руснак, Олена Харамбура, Ліда й Остап Захарків, Надія і Теодор Бабюк, Григорій і Павлина Крамар, Стефанія і д-р Стефан Мандзики, Союз Українок Америки — Відділ ч. 47.

На ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ зложили:

по 100 дол. — Пеляґія Кулик, Евген і Оксана Кулики;
по 50 дол. — Андрій Яріш, Микола й Ірена Лебеді;
40 дол. — Андрій і Лариса Харамбури;
30 дол. — Михайло й Ольга Малинівські;
по 25 дол. — Іван і Наталія Олексини, Мірко й Ірма Пилишенки, Володимир Манило з дружиною Дарією і донею Аріядною, д-р Роман і Надія Трач;
по 20 дол. — Марія Стасів, Роман Куціль, Френк і Стефанія Вовкович;
15 дол. — Томас Е. Ноес;
по 10 дол. — Володимир і Ярослава Зелез, Роман і Мелянія Дмитрів Боднар, Марія Холєвчук, Богдан і Лідія Хомяки, Любомир і Люба Шміґлі, Ігор Гошовський, Володимир Гавриляк, Любомир Білик, Василь Іванців, Нона Кравс, Тамара і Володимир Денисенки, Рома Шот, Людвик Бах, Володимир Делькевич і Климчук.

На УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Ню Йорку зложили:

25 дол. — Пеляґія Кулик;
20 дол. — Микола й Анна Єйна;
по 10 дол. — Татіяна Мотика, Іванна Мартинець, Ірина Руснак, Анастазія Смеричинська, Анна Капітан, Надія Бабюк, Ольга Жовнірович, Віра Мотика, Тамара Гривнак, Анна Чорнобіль, Марія Крижанівська;
по 5 дол. — Ірина Гафткович, Ірина Семанюк, Ірина Шміґель, Ірина Михайлюк, Марія Крамарчук, Олена Довгалюк, Михайлина Пилипець;
3 дол. — Наталія Ґуран; 2 дол. — Анна Сохоцька.

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 8

В. Вронський, Ґрінлови	20.00
С. Гурко, Парма	20.00
Г. Куси, Лейк Ворт	12.00
д-р М. Новосад, Елджин	12.00
С. Чорний, Бронкс	12.00
П. Палієнко, Сомервілл	10.00
д-р Б. Свистун, Клифтон	10.00
Т. Чучман, Амстердам	10.00
В. Береза, Санта Барбара	7.00
д-р Т. Ганушевський, Норт Провіденс	7.00
о. Ю. Гулей, Александрія	7.00
О. Дармохвал, Піскатавей	7.00
П. Дашко, Чикаго	7.00
А. Долінай, Гетборо	7.00
А. Новицький, Гленв'ю	7.00
М. Стефанишин, Ворм Мінерал Спрінг	7.00
Б. Шарий, Люісвілл	7.00
Д. Шпак, Кергонксон	7.00
Е. Ярош, Киннелон	7.00
д-р Б. Дзюбінський, Евенстон	5.00
І. Кардашинець, Стратфорд	5.00
Л. Лукомський, Мавнт Проспект	5.00
М. Миронюк, Гемтремк	5.00
П. Сильчак, Лос Анджелес	5.00
Е. Грабовецька, Трентон	4.00
А. Забулько, Анегайм	4.00
о. В. Андрушків, Коговз	2.00
В. Балук, Говард Біч	2.00
І. Бараник, Джансон Ситі	2.00
М. Білас, Парк Ридж	2.00
К. Бородайко, Чикаго	2.00
З. Бундзяк, Йонкерс	2.00
М. Бурбан, Чикаго	2.00
Н. Буряк, Юньйон	2.00
М. Бучак, Скенектеді	2.00
В. Винницький, Філядельфія	2.00
М. Войтович, Солт Лейк Сити	2.00
І. Восколюб, Лігайтон	2.00
І. Демків, Лонг Айленд Ситі	2.00
С. Джулинський, Чикаго	2.00
д-р О. Гаврилюк, Силвер Спрінг	2.00
Гр. Галамушка, Ст. Пітерсбург	2.00
Ф. Гнип, Довні	2.00
Н. Горішній, Ліндгирст	2.00
П. Ґула, Чикаго	2.00
В. Драч, Трентон	2.00
Р. Жилавий, Мисула	2.00
І. Журак, Вудгейвен	2.00
А. Заяць, Норридж	2.00
М. Зінко, Парма	2.00
А. Камінський, Гемтремк	2.00
П. Капітула, Йонкерс	2.00
М. Качмар, Дітройт	2.00
О. Качор, Накс	2.00
П. Кашуба, Ґлен Спей	2.00
І. Клерк, Ферв'ю Парк	2.00
Н. Кліш, Філядельфія	2.00
М. Коваль, Чикаго	2.00
Т. Комар, Стратфорд	2.00
А. Королик, Ґовпвелл	2.00
В. Котис, Кендел	2.00
М. Кузишин, Юньйон	2.00
М. Кушнір, Філядельфія	2.00
П. Лабінський, Сомерсет	2.00
П. Лішак, Янгставн	2.00
А. Лончина, Чикопек	2.00
М. Любезний, Норвуд Парк	2.00
Р. Михалів, Баффало	2.00
О. Михаляк, Волнат Крік	2.00
А. Мицик, Трентон	2.00
Е. Мороз, Кренбири	2.00
В. Оленчук, Чикаго	2.00
С. Олійник, Чикаго	2.00
Гр. Олиник, Міннеаполіс	2.00
П. Остапчук, Вілліамсвілл	2.00
В. Пацула, Вайнсбург	2.00
І. Плис, Трентон	2.00
А. Попик, Пойнт Плезент	2.00
С. Приймак, Рочестер	2.00
Т. Рибка, Чикаго	2.00
Т. Росов, Дербі	2.00
В. Роспутько, Філядельфія	2.00
Й. Сабатович, Рочестер	2.00
Д. Самотулка, Сомервілл	2.00
Ю. Свищук, Ст. Луіс	2.00
Г. Святковський, Словн	2.00
М. Слома, Дейтона Біч	2.00
М. Сосяк-Мороз, Йонкерс	2.00
О. Тимцюрак, Таксон	2.00
В. Ткач, Ірвінгтон	2.00
А. Токе-Фоті, Форт Лодердейл	2.00
М. Федорака, Філядельфія	2.00
М. Федорович, Чарлрой	2.00
Л. Фіґурський, Скарсдейл	2.00
о. А. Чорній, Балтимор	2.00
С. Шевчик, Чикаго	2.00
Т. Школяр, Манагокин	2.00
В. Ягла, Гетборо	2.00
В. Яримович, Йорк	2.00
О. Яросевич, Піскатавей	2.00

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що в суботу, 21-го березня 1987 р., ненадійно,
відійшов у Вічність

наш Дорогий
ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДО І БРАТ

бл. п.

СТЕПАН ЗУБАЛЬ

народжений 20-го лютого 1910 р. в Пасічній біля Станиславова в Україні.

ПАНАХИДА в середу, 25-го березня 1987 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Buhay Funeral Chapel 3103 Commor, Hamtramck, Mich.

ПОХОРОН — в четвер, 26-го березня 1987 р., о год. 9-ій ран., з церкви ПДМ Непорочного Зачаття, Гемтремк, Миш.

В глибокому смутку:
дружина — МАРІЯ
син — ОРЕСТ з дружиною СИСИЛІЄЮ і дітьми ІРЕНОЮ і СТЕФАНОМ
син — ІГОР

брат — ДМИТРО з дітьми ХРИСТИНОЮ І ЯРЕМОЮ
шваґер — ВОЛОДИМИР ГРИНЬКІВ з дітьми МАРІЄЮ, ОЛЕГОМ І АНДРІЄМ
Ближча і дальша Родина в Америці, Німеччині, Канаді і Україні

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що в суботу, 21-го березня 1987 р.
по довгій недузі упокоївся в Бозі
наш Дорогий
БАТЬКО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ

бл. п.

Стефан Мартинюк

прожився 87- років

ПАНАХИДА у понеділок, 23-го березня 1987 р., о год. 8:15 веч. у похоронному заведенні Burnadz Memorial Home, при 371 Lakeview Avenue, Clifton, N.J.

ПОХОРОН у вівторок, 24-го березня 1987 р., о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Миколая у Пассейку, Н. Дж., а опісля на цвинтар Кальварія.

Горем прибиті:
дочка — МАРІЯ БОРБИЧ з мужем ІВАНОМ
внучки —
ОКСАНА КОРДУБА з мужем ПЕТРОМ
ІРКА ІЛЬНИЦЬКА з мужем ІВАНОМ
правнуки — ТАЇССА, ЛЯРИССА І МАРКО
та дальша Рідня в Україні

В ДВАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Невіджалуваного

бл. п. інж.

Евгена Лициняка

І В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої

бл. п.

Ірини з Лициняків Гашинської

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ

будуть відправлені

в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.
в четвер, 26-го березня 1987 р. о год. 8-ій ранку, за бл. п. ЕВГЕНА
і в суботу, 28-го березня 1987 р., о год. 8:30 ранку за бл. п. ІРИНУ.

Також ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ
будуть відправлені

в соборі св. Софії в Римі, в храмі Пренепорочної Діви Марії в Люрді, в церкві св. Михаїла в Йонкерсі, Н. Й., в церкві Рождества Пресвятої Богородиці в Голливуд, Каліф. і в церкві св. Михаїла в Балтимор, Мд.

Рідню і Знайомих просимо помолитися в ті дні за наших Дорогих Покійних.

РІДНЯ

В П'ЯТУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.

МАРІЇ з ШЕВЧУКІВ ВІВЧАР

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ та ПАНАХИДИ

в четвер, 26-го березня 1987 р., о год. 9-ій ранку в українській католицькій церкві Успення Матері Божої, Мисисаґа, Канада (St. Mary's Church, Mississauga, Canada);

та в п'ятницю, 27-го березня 1987 р., о год. 8-ій ранку в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя, Нюарк, Н. Дж.

Родину, Приятелів і Знайомих просимо згадати Покійну у своїх молитвах.

Сестра — ПАРАСКЕВІЯ МАЦІБОРСЬКА з доньками:
ЛЯРИСОЮ
МАРІЄЮ КІҐІЧАК з мужем ІГОРЕН і синами ТАРАСОМ і ДАНИЛОМ

У ВОСЬМУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ НЕВІДЖАЛУВАНОЇ СМЕРТИ
нашої Незабутньої і Дорогої
ДРУЖИНИ і МАМИ

бл. п.

ВІРИ ПОЛІЩУК

буде відправлена

ПАНАХИДА

в неділю, 29-го березня 1987 року
в катедрі св. Володимира в Ню Йорку, Н. Й.
160 Захід 82-га вулиця

Початок Служби Божої о год. 10:30 ранку, а після Служби Божої Панахида.

Просимо згадати Покійну в цей день у своїх молитвах.

Муж — ІЛЯРІОН
Донька — ЛАРИСА з мужем РОБЕРТОМ КРАВФОРДОМ

З жалем повідомляємо Приятелів і Знайомих, що з Волі Всевишнього в суботу, 21-го березня 1987 р., нагло і несподівано відійшла у Вічність
наша Найдорожча і Незабутня МАМА І БАБУСЯ

бл. п.

МАРІЯ КАРПЕВИЧ

з дому МУДРАК

інж. агроном, вдова по адвокатові Богданові, народжена у Львові, 25-го грудня 1905 року.

ПАНАХИДА в середу, 25-го березня 1987 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН у четвер, 26-го березня 1987 р., о год. 9:30 ранку з того ж заведення до української католицької церкви св. Юра в Ню Йорку, а опісля на цвинтар Mt. Olivet Queens, N.Y.

В глибокому смутку:
дочки —
ХРИСТИНА
КСЕНЯ з чоловіком БИРТОМ РЕНФРОУ
внуки — АННА МАРІЯ І АНДРІЙ

Замість квітів на могилу Родина просить складати пожертви на Українську Катедру в Гарварді і Український Музей в Ню Йорку.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню, ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

П'ятниця, 27-го березня 1987 року, о год. 7-ій веч.

ДОПОВІДЬ

д-ра Ярослава К. Туркала

„КИЇВ ЗА НІМЕЦЬКОЇ ОКУПАЦІЇ 1941-43 PP."

— Правда про Бабин Яр —
Спогади та зауваги самовидця. Доповідь буде ілюстрована прозірками.

ЛЮТИЙ-БЕРЕЗЕНЬ — ЗБІРКА УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДСЬКОГО ФОНДУ 1987

Достойні Громадяни — Українці в ЗСА

Жорстокі переслідування і великі втрати, що їх зазнає наш нарід в Україні, включно із жахливими наслідками радіяції, після ядрової катастрофи в Чорнобилі, а тут неперебірчива кампанія ворожих нам сил, знеславлювання нашого імени, обвинувачування у мнимих воєнних злочинах, вимагають від нас консолідації усіх наших національних сил протидіяти проти тих наклепів.

В обличчі такої невідрадної ситуації УАКРада завжди обстоювала необхідність одної сильної центральної репрезентації українців в ЗСА і змагала до реалізації цього задуму. На жаль, не з вини УАКРади, ці намагання покищо безуспішні.

УАКРада розглянула можливості створення, на взір Канади, спеціяльного комітету, який мав би зайнятися збіркою матеріялів і заанґажуванням відповідних сил з метою опрацювати аналізу поселення українців в ЗСА та його опублікувати.

УАКРада співпрацювала в акції видання Департаментом Освіти Стейту Ню Йорк і Стейтового Університету 3-го тому про народовбивство-ґеноцид, у якому подано матеріяли про Великий голод в Україні, що має бути включений у навчальну програму в школах стейту Ню Йорк.

Екзекутива УАКР бере активну участь у Крайовому Комітеті 1000-ліття Хрещення України.

У зовнішньо-політичних справах Екзекутива продовжувала зв'язки із урядовими чинниками і не-державними (етнічними) організаціями і підтримувала ті акції державної політики, що були на користь поневолених большевиками народів, а передусім України.

Екзекутива інтервеніювала у справі консуляту в Києві і підтримувала акції Української Гельксінкської Групи, а представник УАКР бр. участь у Конференції Співробітництва і Безпеки, що відбулася у Відні в листопаді 1986 р., входячи у склад делеґації СКВУ.

Щоб уможливити УАКРаді вив'язуватися надалі із тих завдань і їх здійснити, а також із фінансових зобов'язань супроти СКВУ, що виносять річно 37.500 дол., Екзекутива, дякуючи усім жертводавцям за підтримку в минулому, звертається з проханням до громадянства продовжувати встановлений три роки тому Український Громадський Фонд для покриття бюджету витрат, зв'язаних із її діяльністю.

Внески Фонду такі:

250.00 дол. від Крайових Організацій,
50.00 дол. від їх відділів,
25.00 дол. від осіб, що заробітково працюють,
15.00 дол. від пенсіонерів,
5.00 дол. від студентів.

Просимо в міру можливостей не обмежуватися до цих мінімальних сум. Чеки виставляти на: Ukrainian American Coordinating Council i висилати на адресу:

UKRAINIAN AMERICAN COORDINATING COUNCIL
142 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Екзекутива УАКРади

Увага! Відділи УНСоюзу Округи Балтімор, Вашінґтон і Річмонт, Ва.
Правильна дата річних загальних зборів
є неділя, 5-го квітня 1987 р.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Округи Балтимор, Вашінґтон і Річмонд, Ва.
повідомляє, що
в неділю, 5-го квітня 1987 р., о год. 2-ій по пол.
в приміщенні дому „Самопомочі" при 239 Савт Бродвей у БАЛТИМОРІ, Мд.
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

До участи в зборах запрошується всіх окружних і відділових урядовців та конвенційних делеґатів Відділів таких місцевостей:

Річмонд — 34, Вашінґтон — 15, Балтимор — 320 і 337, Куртіс Бей — 55, 81 і 290, Берлін — 260.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1 Відкриття
2 Вибір Президії
3 Прийняття протоколу попередніх зборів
4 Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету
5 Дискусія над звітами
6 Уділення абсолюторії Управі
7 Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8 Устійнення та схвалення пляну праці на 1987 рік
9 Доповідь головного касира УНС УЛЯНИ ДЯЧУК
10 Різні справи
11 Закриття зборів

У Зборах візьмуть участь:
Уляна Дячук, головний касир УНС
Євген Іванців, головний радний УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
БОГДАН ЯСІНСЬКИЙ, *голова* **ОСТАП ЗИНЮК**, *секретар*
СЕМЕН МИХАЙЛИШИН, *касир*

Вшанували проф. А. Гнатишина

Проф. А. Гнатишин

Віденська громада відзначила 80-річчя композитора проф. Андрія Гнатишина. В день народження 26-го грудня 1986 року о. сотрудник мгр Шлеґль відправив в церкві св. Варвари торжественне Богослуження в намірениі ювілята і з цього приводу виголосив гарне слово до проф. А. Гнатишина і його дружини. Співав церковний хор під диригентурою Ігоря Гнатишина, сина ювілята. Після Богослуження вітали улюбленого диригента та його дружину поодинокі громадяни та представники місцевих організацій.

У п-ятницю, 23-го січня ц.р., віденська громада відзначила на запрошення церковного братства 80-річчя свого композитора Святочною академією, що відбулася в залі „Бундеслендергаус". Прийшло багато громадян та австрійських гостей.

Академію відкрив голова Братства сенатор-радник, дипломований інж. Іван Жупник, який привітав проф. Гнатишина та всіх присутніх. Опісля церковний хор відспівав п'ять релігійних пісень. Отець парох, шамб. д-р Дзерович виголосив святочну промову, в якій представив життя та діяльність ювілята й відчитав деякі привіти, які надійшли з різних сторін Австрії, Европи та з-за океану.

Ювілят подякував присутнім, ґратулянтам і членам хору за участь в академії.

В другій частині концерту хор відспівав сім народних пісень. Треба зазначити, що всі пісні — це композиції або обробки проф. Гнатишина і ювілят особисто диригував. Солістами концерту були Сільвія Отмар-Штайн, Люба Гнатишин, Надя Кралерт, Франц Зецер, Ігор Гнатишин, Любомир Мудрецький, Борис Ямінський і д-р Ігор Тарко, який на закінчення виголосив гарне слово привітання від членів хору. Хор під управою Ігоря Гнатишина та присутні проспівали многоліття.

Після цього Галя Жупник та д-р Тарко вручили ювілятові китицю квітів та гарний подарунок від хору. Приємно було дивитися, як хористи підходили до свого довголітнього диригента та складали йому побажання.

На закінчення імпрези о. парох подякував усім, а зокрема Любі Гнатишин і Е. Штайнгаґенові, які вклали багато труду й часу в організацію цієї успішної академії. Опісля всі присутні мали змогу за чаркою вина та закускою висловити свої особисті побажання ювілятові.

Присутній

На свіжу могилу св. п. Е. Скоцень

В далекій, але привітній канадській землі поховано тлінні останки бл. п. Емілії Скоцень, колишньої мешканки княжого Львова. Все своє життя покійна провела в атмосфері українського патріотичного оточення, починаючи з дому своїх батьків, „Рідної Школи" і „Пласту". Випускниця гімназії Сестер Василіянок, виявила найбільше зацікавлення в свої юні роки спортом, зокрема відбиванкою і легкоатлетикою. Будучи ентузіясткою копаного м'яча—футболу, покійна вибрала друга свого життя з-посеред асів тодішнього українського футболу в рядах СТ „Україна" Олександра Скоценя. З ним пройшла хоч неспокійне, але цікаве, повне емоцій життя на просторах майже цілої Европи, починаючи зі Львова, через Київ і міста Західньої Европи, а кінчаючи у Франції, в мальовничій Ніцці, де її чоловік в лаврах футбольного аса кінчав свою европейську кар'єру. Переїхавши до Канади, покійна не перестала перебувати в орбіті українського спорту, будучи моральною підтримкою свого чоловіка в неодній складній ситуації, що йому доводилося на новому ґрунті переходити. Вона завжди була примірною дружиною, матір'ю, виростивши і випровадивши в люди двох синів—Любомира і Володимира.

В Канаді чесно сповняла свій обов'язок учасниці в громадському секторі в рядах Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб і Відділі Торонто-Захід на становищі секретарки, з рамени якої була довголітньою делеґаткою до місцевого відділу Комітету Українок Канади і Суспільної служби. Крім цього, довгі роки виконувала функції голови батьківського комітету „Рідної Школи" при філії УНО. Хоч залишала нас бл. п. Емілія Скоцень в час Різдвяних свят, коли українська громада приготовлялася до великого празника Різдва Христового, багато приятелів, знайомих і членів організованої української громади прийшли у дні сумних похоронних відправ, щоб віддати покійній останню прислугу. Поминальні відправи-панахиди відбулися 4-го і 5-го січня ц. р., а похорон—в день Святого Вечора. В той же день після похорону відбулася традиційна тризна в пам'ять покійної. У релігійних відправах взяли участь: о. митрат Петро Хомин, о. д-р Мирослав Стасів, о. Володимир Грабець і о. Богдан Остапович. Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Емілії Скоцень учасники поминальних відправ зложили на народні цілі суму 1,312 дол.

Тлінні останки бл. п. Емілії Скоцень поховано на українському цвинтарі в Оквіл, Онт., біля Торонто.

Львів'янин

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 29-го БЕРЕЗНЯ 1987 р.

Рочестер, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата 217-го Відд., о год. 2-ій по пол. в школі св. Йосафата. Секретар буде збирати вкладки від год. 1:30 по пол. — К. Шевчук, поч. предс., С. Васьків, предс., С. Приймак, секр., С. Мартинюк, Касир, Д. Марґолич, гол. К. К.

Міннеаполіс, Мінн. Річні загальні збори 345-го Відд., по Службі Божій (год. 11:30) у залі церкви св. Михаїла в Міннеаполісі, Мінн., 505 4-та вул. Н. І. На порядку: звіти Управи і К. Комісії, запити та дискусія над звітами, вибір Управи і К. К., біжучі справи, закриття. У Випадку відсутности кворуму, збори відбудуться на півгодини пізніше при всякій кількости членства і будуть правосильні. — М. Каркось, секр.

НЕДІЛЯ, 5-го КВІТНЯ 1987 р.

Сиракюзи, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва Українська Січ 39-го Відд., о год. 2-ій по пол. в малій залі УНДому. В програмі: звіти Управи і К. Комісії, вибір нової Управи і К. Комісії. Якщо на визначену годину не явиться приписане число членів статутом, збори відбудуться півгодини пізніше і будуть правосильні. Збирання членських вкладок: субота — від 5-7 год. веч., неділя — від 12-2 по пол. — Управа.

У Фінляндії...

(Закінчення зі стор. 1)

Коментуючи підсумки виборів, газета „Ню Йорк Таймс" пише, що з приходом до влади генерального секретаря Михаїла Ґорбачова Совєтський Союз „розірвав свої зв'язки з фінською комуністичної партією". Судячи з усього, в Кремлі вирішили, що нема більше сенсу робити ставку на фінських „товаришів", які не користуються довір'ям свого народу.

Політичні коментатори вважають, що формування уряду може зайняти місяць, а то й більше.

